

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSION

Forslag til Rådets direktiv om ændring af det første direktiv 73/239/EØF om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed, bortset fra livsforsikring, navnlig med hensyn til turist-assistance

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 13. januar 1981)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed, bortset fra livsforsikring ⁽¹⁾, ændret ved direktiv 76/580/EØF af 26. juni 1976 ⁽²⁾, har for at lette adgangen til og udøvelsen af den nævnte form for forsikringsvirksomhed fjernet visse forskelle i de nationale lovgivninger;

der er gjort mærkbare fremskridt på området for præstation af naturalydelser; sådanne ydelser er

underkastet bestemmelser, der er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; disse forskelle udgør en hindring for udøvelsen af etableringsretten;

for at fjerne ovennævnte hindring for etableringsretten bør det præciseres, at en virksomhed ikke er udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 73/239/EØF, blot fordi den kun har form af naturalydelse, eller hvis udførelse til tjenesteyderen kun anvender sit eget personale og udstyr;

i nævnte direktiv bør der optages en ny forsikringsklasse bestående i serviceydelser; visse former for service, der i flere medlemsstater som oftest ydes af automobilklubber eller lignende organisationer, bør udelukkes fra nævnte direktivs anvendelsesområde;

et selskab, som udøver forsikringsvirksomhed inden for forsikringsklassen »service«, skal råde over de nødvendige midler til inden for passende frister at præstere de naturalydelser, som det tilbyder; der bør udarbejdes særlige bestemmelser vedrørende beregningen af den solvensmargen og den minimumsgarantifond, som nævnte selskab skal råde over;

visse overgangsforanstaltninger er påkrævet for at gøre det muligt for de selskaber, som ikke udøver anden forsikringsvirksomhed end service, at tilpasse sig bestemmelserne i direktiv 73/239/EØF;

⁽¹⁾ EFT nr. L 228 af 16. 8. 1973.

⁽²⁾ EFT nr. L 189 af 13. 7. 1976.

det er nødvendigt at ajourføre nævnte direktivs bestemmelser vedrørende de juridiske former, som forsikringsselskaber kan antage; visse af nævnte direktivs bestemmelser vedrørende reglerne for agenturer og filialer, der oprettes inden for Fællesskabet, men hører under selskaber, hvis vedtægts retsmæssige hjemsted ligger uden for Fællesskabet, må ændres for at gøre dem mere sammenhængende —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv angiver udtrykket »første direktiv« Rådets første direktiv af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (73/239/EØF).

Artikel 2

Artikel 1 i det første direktiv affattes således:

1. Dette direktiv vedrører adgang til og udøvelse af selvstændig direkte forsikringsvirksomhed udøvet gennem forsikringsselskaber, der er etableret i en medlemsstat, eller som ønsker at etablere sig i en medlemsstat.
2. En virksomhed udelukkes ikke fra dette direktivs anvendelsesområde, blot fordi den kun har form af naturalydelse, eller fordi tjenesteyderen kun anvender sit eget personale eller udstyr. Her tænkes navnlig på forpligtelsen til mod forudgående betaling af et fast beløb øjeblikkelig at yde materiel bistand til indehaveren af en servicekontrakt, når han er i vanskeligheder som følge af en hændelig begivenhed i de tilfælde og under de betingelser, der er fastsat i kontrakten. Eftersalgsservice og vedligeholdelse er ikke omfattet.
3. De klasser, hvori den ovenfor under pkt. 1 omhandlede virksomhed er opdelt, er angivet i bilaget.

Artikel 3

Artikel 4 i det første direktiv suppleres med følgende tekst:

- f) De Danske Redningskorps Fællesforbund.

Artikel 4

Under pkt. A i bilaget til det første direktiv indføjes følgende tekst mellem ordene »retshjælpsforsikring« og det sidste punktum:

18. Service

- service til personer, der kommer i vanskeligheder under befordring eller under fravær fra hjemmet,
- service ydet under andre omstændigheder.

Artikel 5

Artikel 2, stk. 2, i første direktiv suppleres med følgende tekst:

- e) Service ydet til personer, der ikke på det tidspunkt, hvor den hændelige begivenhed indtræffer, er indehavere af en servicekontrakt, eller til indehavere af en kontrakt, der ikke dækker denne begivenhed;
- f) service ydet i forbindelse med en ulykke eller en skade, der rammer et køretøj; servicevirksomheden begrænses til
 - vejhjælp, hvor tjenesteyderen i de fleste tilfælde anvender sit eget personale og udstyr,
 - transport af køretøjet til det nærmeste og mest praktiske sted, hvor der kan foretages reparationer,
 - samt transport af føreren og passagererne til det nærmeste sted, hvorfra de nemt kan fortsætte deres rejse med andre transportmidler.

Imidlertid omfatter dette direktiv disse former for virksomhed, såfremt de udøves i nær forbindelse med andre former for virksomhed som omhandlet i bilaget, pkt. A, nr. 18, første led:

- idet det samme personale, udstyr eller de samme øvrige midler anvendes eller kan anvendes for at imødekomme anmodninger om service, der henhører under den ene eller den anden kategori;
- eller idet de samme former for virksomhed dækkes af samme kontrakt som andre former for virksomhed, der omfattes af dette direktiv.

Artikel 6

I artikel 9 og artikel 11, stk. 1, i første direktiv indføjes følgende litra umiddelbart før udtrykket »og endvidere for de tre første regnskabsår«:

- ee) Såfremt de risici, der skal dækkes, hører under bilagets pkt. A, nr. 18, de midler, hvorover den råder med henblik på at yde denne service.

Artikel 7

Artikel 13 i første direktiv affattes således:

Medlemsstaterne efterprøver i snævert samarbejde de tilladte selskabers finansielle situation. Såfremt de pågældende selskaber har tilladelse til at dække risici, der hører til den kategori, som er beskrevet under bilagets pkt. A, nr. 18, samarbejder medlemsstaterne ligeledes ved kontrollen med, hvilke midler disse selskaber råder over for at udføre den service, som de har forpligtet sig til at yde.

Artikel 8

Artikel 16, stk. 3, i første direktiv suppleres med følgende tekst:

Med hensyn til risici, der er klassificeret under bilagets pkt. A, nr. 18, er det beløb for udbetalte skader, der indgår i beregningen af det andet resultat, de omkostninger, som anmodningerne om service påfører selskabet. Disse omkostninger beregnes på det grundlag, der er fastsat af tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, på hvis område selskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted.

Artikel 9

I artikel 17 i det første direktiv affattes stk. 2, litra a), andet led, således:

- 300 000 regningsenheder for de risici eller en del af de risici, der hører under en af de i pkt. A i bilaget under numrene 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 16 og 18 anførte klasser.

Artikel 10

Artikel 19 i det første direktiv affattes således:

1. Hver medlemsstat pålægger de selskaber, der har deres vedtægtsmæssige hjemsted på dens område, hvert år at aflægge beretning over deres samlede virksomhed, deres finansielle situation, deres solvens og, hvad angår dækning af de risici, der hører under den i bilaget, pkt. A, nr. 18, anførte klasse, over de øvrige midler, hvorover de råder for at kunne opfylde deres forpligtelser.

2. Medlemsstaterne kræver af de selskaber, der udøver virksomhed på deres område, at de regelmæssigt fremlægger det for udøvelsen af tilsynet nødvendige materiale og statistisk materiale, samt at de, hvad angår dækning af de risici, der hører under den i bilaget, pkt. A, nr. 18, anførte klasse, redegør for de midler, hvorover de råder for at kunne opfylde deres forpligtelser. De kompetente tilsynsmyndigheder tilsender hinanden det materiale og de oplysninger, der er formålstjenlige for udøvelsen af tilsynet.

Artikel 11

I det første direktiv, artikel 8, stk. 1, litra a), ottende led, udgår ordene »coöperatieve vereniging«.

Artikel 12

Artikel 26 i det første direktiv affattes således:

1. Selskaber, der har anmodet om eller opnået tilladelse fra flere medlemsstater, kan anmode om følgende fordele, som kun kan ydes samlet:

- a) den i artikel 25 omhandlede solvensmargen beregnes på grundlag af den samlede virksomhed, som de udøver inden for Fællesskabet; i så fald tages kun den virksomhed, som udøves af samtlige agenturer eller filialer, der er etableret inden for Fællesskabet, i betragtning ved denne beregning;
- b) den i artikel 23, stk. 2, litra e), omhandlede sikkerhed skal kun stilles i én af disse stater;
- c) de aktiver, der danner garantifonden, kan anbringes i hvilken som helst af de medlemsstater, hvor de udøver deres virksomhed.

2. Anmodning om opnåelse af de i stk. 1 nævnte fordele fremsendes til de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvis godkendelse det pågældende selskab har søgt om eller opnået. I anmodningen opgives den myndighed, der fremtidig skal føre tilsyn med de i Fællesskabet etablerede filialers eller agenturers solvens, for så vidt angår deres samlede virksomhed. Selskabets valg af myndighed skal begrundes. Sikkerhedsstillelsen skal deponeres i den pågældende medlemsstat.

3. De i stk. 1 nævnte fordele må kun ydes, såfremt de kompetente myndigheder i alle de medlemsstater, hvortil anmodningen er fremsendt, samtykker. De får virkning fra det tidspunkt, på hvilket den valgte tilsynsmyndighed over for de øvrige tilsynsmyndigheder har erklæret sig rede til at varetage tilsynet med de i Fællesskabet etablerede filialers eller agenturers solvens, for så vidt

angår deres samlede virksomhed. Den valgte tilsynsmyndighed modtager fra de øvrige medlemsstater de oplysninger, der er nødvendige for at føre tilsyn med den samlede solvens for agenturer og filialer, der er etableret på deres område.

4. Tilladelsen til at anvende de i medfør af denne artikel ydede fordele tilbagekaldes af samtlige berørte medlemsstater samtidig på foranledning af en eller flere af de berørte medlemsstater.

Artikel 13

I artikel 27 i det første direktiv affattes stk. 2 således:

Er der tale om et selskab, som har opnået de i artikel 26, stk. 1, omhandlede fordele, ligestilles den myndighed, der har til opgave at efterprøve solvensen i de agenturer og filialer, som er etableret inden for Fællesskabet, med hensyn til deres samlede virksomhed, ved anvendelsen af artikel 20, med myndigheden i den stat, på hvis område fællesskabsselskabets vedtægtsmæssige hjemsted ligger.

Overgangsbestemmelser

Artikel 14

1. Medlemsstaterne indrømmer de selskaber, som på deres område ikke udøver anden forsikringsvirksomhed end service, en frist på fem år fra vedtagelsen af dette direktiv til at efterkomme betingelserne i artikel 16 og 17 i første direktiv.

2. Desuden kan medlemsstaterne indrømme de i stk. 1 omhandlede selskaber, som ved udløbet af fristen på fem år endnu ikke har tilvejebragt solvensmargenen fuldt ud, en yderligere frist på højst to år på betingelse af, at disse selskaber i overensstemmelse med artikel 20 i det første direktiv har forelagt de foranstaltninger, som de har til hensigt at træffe for at nå denne margin, til tilsynsmyndighedernes godkendelse.

3. Ethvert af de i stk. 1 omhandlede selskaber, som ønsker at udvide sin virksomhed i henhold til artikel

8, stk. 2, eller artikel 10 i første direktiv kan kun gøre dette, såfremt det omgående efterkommer reglerne i nævnte direktiv.

4. Ethvert af de i stk. 1 omhandlede selskaber, der har en anden form end de i artikel 8 det første samordningsdirektiv anførte, kan endnu i tre år efter vedtagelsen af dette direktiv fortsætte udøvelsen af sin nuværende virksomhed under den juridiske form, som det havde på nævnte tidspunkt.

Artikel 15

Medlemsstaterne indrømmer de i afsnit III i første direktiv omhandlede agenturer og filialer, som på deres område ikke udøver anden forsikringsvirksomhed end service, en frist på højst fem år fra vedtagelsen af dette direktiv til at efterkomme bestemmelserne i artikel 25 i første direktiv, forudsat at de pågældende agenturer og filialer ikke udvider deres virksomhed i henhold til artikel 10, stk. 2, i første direktiv.

Afsluttende bestemmelser

Artikel 16

Medlemsstaterne ændrer deres nationale bestemmelser i overensstemmelse med direktivet inden den 31. december 1982 og underretter straks Kommissionen herom. De således ændrede bestemmelser gennemføres med forbehold af artikel 12 og 13 inden den 31. december 1983.

Artikel 17

Efter meddelelsen af dette direktiv sender medlemsstaterne til Kommissionen de væsentligste love eller administrative bestemmelser, som de udsteder på det af dette direktiv omfattede område.

Artikel 18

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.